

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Nicolai Svsi E Societate Iesv Opvscvla Litteraria

Suys, Nicolas

Antverpiae, 1620

Actvs Tertii

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69342](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69342)

Et hanc quæ administrem exponat prouinciam.
 Mox Hercle delectum noster habebit senex,
 Et copias conscribet in tergum meum:
 Quid agam? quos contra educam milites? hic est,
 Hic vnus est, qui omnes illius prosternet copias:
 Ipsum Imperatorem petet, & cedit illicò,
 Per loricam viam faciet, perq̄ clypeum
 Cor occupabit. victor ego mox inclytum
 Ducam triumphum. Istuc vos cernere prælium volo
 Extra iactum teli, fortune extra aleam.
 Et eccere senem. vt Mauortem in vultu gerit!

ACTVS TERTII
 SCENA I.

PHILOXENV S senex.

DAVVS seruus.

LORARI quatuor.

LYDVS.

A In' ita esse Daue? Dau. Aio. Philox. Certus
 es? Dauus. An cacum me putas,
 Quæ vidi non vidisse me si dicas, videris?
 Phil. Vbi nunc illum reperiam scelus? vbi hoc crucis
 cimelium?

Faxo iam Hercle vt suo crux gaudeat cimelio,
 Nec ploret diutiùs sibi fieri iniuriam.

Dau. Huc respice. Quis hic est cum collatiuo ventre.

Phil. Hic ipse est.

Eia, eia, Lyde, eia, ô potator strenue!

Hoc

Hoc nempe iusseram, ventrem vt curares sedulo,

Vt heri tui corrumperes rem & filium?

Dau. Ergo ad Prætozem vt eamus res iam postulat,
Vbi manu mittar ob nauatam gnauiter operam.

Phil. Eamus, Hercle, ad carnificem, qui pendeas.

Dau. Eamus, Hercle: nil moror; at nisi filium
Mox perdidisse mauelis, pro me salies in crucē libēs,
Et pro me pendeas Lydi-vicarius.

Phil. Constringe tute illi Artemo actutum manus.

Dau. Non reuuo: stringe etiā fortius, etiā ohe fortius,
Etiā pedes, etiā collū. *Phil.* Dī te perduint scelus.

Dau. Quæ te agitant intemperia? cur malum tibi
Vltro imprecaris? si dī me perduint,
Tu Hercle omnium mortalium es perditissimus.

Phil. Tun' me ludificas, triuenefice? agite, abducite

Lyd. Intro, atque adstringite ad columnam fortiter.

Dau. Agite, abducite, tāties quātī est fungus putidus.
Nil sentis, mox vltro me obsecrabis miser,
Vrgebis vt solui velim, libertatem offeres,
Mulcebis Lydo genua. *Phil.* Mulcebo Hercule
Lydo tergus flagris bellè, bellissimè.

Rapite sublimem in aëra: pendeat mox furcifer.

Lyd. Rapite, agite, pendeā. *Phil.* Quā tu hæc fiducia?

Lyd. Aequi & boni. *Phil.* Non pendes? *Lyd.* Cūm
lubet;

Sed prius istas tabellas perlege. *Philox.* Ecquid gan-
niunt?

Contra ac volo mox famula Vulcano seruiant.

Lydus. Nosce hoc signum, estne id fili? *Phil.* Noui.

Lyd. Perlege.

Phil.

Phil. Ohe litteras minutas. Lyd. Qui quidem videat parum;

At qui satis videat grandes nimio satis.

Phil. Iam conspicilla oculos iuvent meos. Lyd. Iuuēt.

Pater, peccasse me scio, & peccasse pœnitet;

Vino dedi me, ita hoc persuasit adolescentia,

Mali sodales, pellecebraq; pessima.

Pergracando, belluando absorpsi plurimum,

Noctes diesq; Baccho feci & volupta.

Nolo pater hoc mihi condones flagitium pessimum.

Exilio mutare solum statui: tibi ne hereat dedecus.

Itiner iam molior, nec te intuerier animo

Meo persuasi facinoris huius conscius.

Vale pater, & Lydo nil imputes rogo,

Illi auscultare nolui, illumq; abripui in nefas,

Verbis me plurimis concastigauit acriter,

Nihili duxi monita, nihili feci: nunc pœnitet.

Vale pater, tuum nunquam visurus filium.

Phil. Lyde, ô Lyde, lacrymas nati eliciūt mihi littera.

Lyd. Quicūq; vbiq; sunt, fuere, vel posthacerūt,

Bardi, blenni, buccones, matula, anteis

Omnes longè stultitiâ, & moribus praposteris.

Illum tu cures filium: illius ergo lacrymas.

Phil. O Lyde, Lyde, aliter tu sapias, si pater fores.

Lydus. Hercle ego eum pessimis perdam modis si pater forem.

Phil. Tacesis. Lyd. Non possum tibi morem gerere, qui illius

Mores noui. Phil. Sit prauus, sit malus, sit pessimus, at est filius.

Lyd.

Lyd. Non ego suspensum me mauelim, cùm audire
isthac cogor probra?

Tace sis, & filium eximas iam periculo:

Ego quantum argenti opu' st persoluam ganeas,
Iam dabo, iam deferes, iam liberares mihi filium.

Solue illum sis. Lyd. Nolo solui. Phil. Ast ego volo.

Lyd. Ast ego magis equus malo pœnas luere flagiti.

Phil. Cuius? Lyd. Tui, qui innoxium oneras tot malis.
Iubes ligari, indictâ causâ me duci iubes.

Phil. Quæso hoc mihi flagitium noli imputare, mi
Lyde.

Lyd. Nolo condonare nisi genua demulseris.

Philox. Mulsi: congialem tibi propinabo fideliam.
Cape hoc aurum, Lyde, i fer filio.

Lyd. Non equidē accipiā, proin tu queras qui ferat.

Nolo ego mihi credi. Phil. Cape verò, odiosum facis.

Lyd. Non equidem capiam. Phil. At quæso. Lydus.
Dico vt res se habet.

Phil. Morare. Lydus. Nolo inquam concredi mihi;
Vel da aliquem qui me seruet. Phil. Ohe odiosè facis.

Lyd. Cedo si necesse sit. Phil. Cura hoc, iam ego re-
uenero.

Lyd. Curatum est effete senem miserrimum.

Attonsus ad tutem es vt miserrima ouicula.

Nunc ego prædam hanc commilitonibus feram.

Iam nunc accipientur mulso lautissimè.

Vt ego subleui os! vt glaucmata obieci senil

ACTVS